

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-295/1
31/10/2023. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Начело опортунитета кривичног гоњења”, кандидата Каличанин Немање, број досјеа М036/22-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 31/10/2023. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

Универзитет у Нишу

Правни факултет

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 23.10.2023. године на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: **„Начело опортунитета кривичног гоњења”** кандидата Каличанин Немање, број индекса М036/22-О. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада, подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом **„Начело опортунитета кривичног гоњења”** кандидата Каличанин Немање написан је на 89 страницатекста, са укупно 90 напомена у фуснотама, које чине додатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа, као и позивање на истраживања спроведена у области примене опортунитета. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 37 домаћих и страних извора – библиографске јединице (уџбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона) уз осталу истраживачку грађу - 19 закона, подзаконских прописа и међународних докумената, али и релевантну јавнотужилачку праксу.

Структурално централни део рада подељен је у осам поглавља: 1) Начело легалитета и начело опортунитета кривичног гоњења; 2) Условни опортунитет кривичног гоњења; 3) Одбацивање кривичне пријаве због правичности; 4) Начело опортунитета кривичног гоњења у поступку према малолетницима; 5) Опортунитет кривичног гоњења у поступку закључења споразума између јавног тужиоца и окривљеног; 6) Начело опортунитета кривичног гоњења у поступку према правним лицима; 7) Начело опортунитета приликом уступања кривичног гоњења страниј држави; 8) Емпиријско истраживање. Рад осим наведеног садржи и: увод, закључак, попис коришћене литературе

и остале истраживачке грађе, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, као и биографију кандидата на крају рада.

Кандидат је у уводу (стр. 1-2) изложио предмет свог рада и указао на важност примене различитих диверзионих форми друштвеног реаговања на криминалитет, оличене у начелу опортунитета кривичног гоњења, истичући законске оквире за његову примену. Такође, изложен је циљ мастер рада, који се огледа у томе да се анализом законских одредби и практичних примера објасни примена начела опортунитета у области домаћег кривичнопроцесног права, са посебним освртом на институт одлагања кривичног гоњења из члана 283. ЗКП, у вези чије примене је спроведено емпиријско истраживање.

У првом поглављу под насловом „Начело легалитета и начело опортунитета кривичног гоњења“ (стр. 3-6) кандидат анализира наведенепојмове, ближе објашњавајући њихову правну природу, значај и особености.

У другом поглављу, које носи назив „Условни опортунитет кривичног гоњења“, (стр. 6-17) кандидат дефинише институт условног одлагања кривичног гоњења, анализирајући прописе који га регулишу, са посебним освртом на начин одабира и карактеристике појединих обавеза, поступак одлагања и одбацивање кривичне пријаве, као и недоумице које се у пракси јављају приликом примене института одлагања. Такође, кандидат ради бољег разумевања излаже и приказ случаја примене условног опортунитета у јавнотужилачкој пракси.

У трећем поглављу „Одбацивање кривичне пријаве због правичности“ (стр. 17-27) кандидат се бави појмом, суштином примене и законском регулативом наведеног института. Поред приказа случаја из јавнотужилачке праксе, кандидат посебан део овог поглавља посвећује анализи института материјалног кривичног права „Дело малог значаја“ и „Стварно кајање“, и њихов однос и упоредну егзистенцију са предметним процесним институтом.

У четвртом поглављу „Начело опортунитета кривичног гоњења у поступку према малолетницима“ (стр. 27-38) кандидат излаже теоријско одређење и значај диверзионог поступања према малолетним учиниоцима кривичних дела, појашњавајући примену условног и безусловног опортунитета, како пред јавним тужилаштвом тако и пред судом, анализирајући природу и начин испуњења обавеза код примене условног опортунитета, истовремено презентујући студију случаја из јавнотужилачке праксе.

У петомпоглављу „Опортунитет кривичног гоњења у поступку закључења споразума између јавног тужиоца и окривљеног” (стр. 48-53) кандидат појашњава настанак и развој института споразумевања јавног тужиоца и окривљеног у домаћем законодавству, и анализира правну природу сваког споразума регулисаног Законика о кривичном поступку (споразум о признању кривичног дела, споразум о сведочењу окривљеног и споразум о сведочењу осуђеног), као и услове за њихово закључење и бенефите и ризике које таква врста консенсуалног поступања јавног тужиоца са собом носи.

У шестомпоглављу „Начело опортунитета кривичног гоњења у поступку према правним лицима” (стр. 48-53) кандидат анализира развој кривичне одговорности правних лица, како на међународном, тако и на националном нивоу, уз анализу законских решења предвиђених Законом о одговорности правних лица за кривична дела, услове за примену опортунитета, али и одређене недостатке и правне празнине због којих начело опортунитета у поступку према правним лицима још увек представља недовољно истражен и примењиван институт.

У седмомпоглављу „Начело опортунитета приликом уступања кривичног гоњења страном држави” (стр. 53-63) кандидат дефинише појмове уступања и преузимања кривичног гоњења као видова међународне правне помоћи, домаће (Закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима) и међународне (Европска конвенција о преносу поступка у кривичним стварима) изворе права у тој области, као и услове неопходне за уступање кривичног гоњења страном држави. Поред тога, кандидат ради бољег разумевања излаже и студију случаја.

У осмомпоглављу „Емпиријско истраживање” (стр. 63-77) кандидат износи опис, предмет и циљ истраживања примене условног опортунитета кривичног гоњења у Основном јавном тужилаштву у Куршумлији у периоду од 2017. до 2022. године, а затим наводи добијене резултате, анализира их и упоређује са одговарајућим хипотезама.

У закључку (стр. 77-81) кандидат наводи да су тенденције савременог кривичног процесног права утицале и на сама начела кривичног поступка и прузроковале нормирање различитих видова диверзионе реакције друштва на криминалитет, који се огледају у начелу опортунитета кривичног гоњења, као опозиту начелу легалитета. Кандидат истиче да су неки од бројних разлога који оправдавају примену начела опортунитета економичност и ефикасност поступка, растерећење правосуђа и пенитенцијарног система

од кривичних дела мање друштвене опасности, као и у неким случајевима очигледна несразмера између прописане кривичне санкције и степена конкретне опасности криминалног случаја. Такође, кандидат још једанпут сажето појашњава природу и значај сваког од модалитета опортуног поступања јавног тужиоца као државног органа надлежног за гоњење учинилаца кривичних дела за које се гони по службеној дужности, и то приликом одлучивања о целисходности предузимања кривичног гоњења. Напоследку, кандидат наводи да простора за квалитетнију и доследнију регулативу начела опортунитета има, и она се огледа у увођењу својеврсног вида двостепености, односно могућности контроле поступања јавног тужиоца приликом доношења одлуке о непокретању кривичног поступка, додатном побољшању положаја оштећеног лица, али пре свега утврђивања критеријума и смерница помоћу којих се формира одлука јавног тужиоца, како би се избегло стварање неједнаких мерила, створила уједначена пракса, и спречила самовоља јавног тужиоца, који стога треба своје дискреционо право да врши на објективан, фер, транспарентан и конзистентан начин.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Начело опортунитета кривичног гоњења” кандидата Каличанин Немање, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати сваки од модалитета примене начела опортунитета у домаћем праву, изнети њихове особености, предности и недостатке, али и приближити их јавности изношењем приказа случаја.

Кандидат је при писању овог рада кроз свеобухватну студију детаљно анализирао начело опортунитета кривичног гоњења и проучио сва релевантна питања везана за тему, предмет и циљ мастер рада.

Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност и као водич или приручник за детаљну анализу примене начела опортунитета кривичног гоњења у Републици Србији.

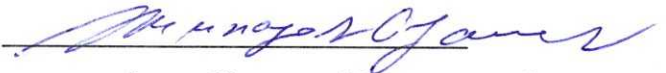
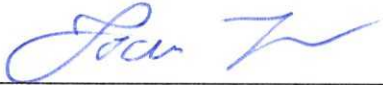
На основу свега наведеног Комисија закључује да је мастер рад рад „Начело опортунитета кривичног гоњења” кандидата Каличанин Немање резултат самосталног и

оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао домаћу нормативу, уз спровођење емпиријскоистраживања и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Начело опортунитета кривичног гоњења” кандидата Каличанин Немање подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 31.10.2023. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

-
Проф. др Саша Кнежевић
-
проф. др Душица Миладиновић
Стефановић
-
проф. др Иван Илић